

UZVARAS CEĻŠ

Lai kraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

Nr. 40 (838)

Svētdien, 1956. g. 1. aprīlī

7. gads

Nostiprināt kompleksās brigades

Iepazīnušies ar Stavropoles novada, Novoaleksandrovska rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza komplekso brigāžu darba pieredzi, mūsu rajona kolchoznieki secināja, ka tāda darba organizācijas forma kolchozos daudz izdevīgāka, nekā pie mums līdz šim esošā, kad laukkopība un lopkopība bija viena no otras izolētas.

Kolchoznieki vispusīgi apsprieda, kā ieviest stavropoļiešu pieredzi, piemērojoties mūsu apstākļiem. Rezultātā vairākumā mūsu rajona kolchozu ir noorganizētas kompleksās brigades.

Tur, kur pie komplekso brigāžu organizēšanas piegāja pārdomāti, kur visi jautājumi, kas saistīti ar darba organizācijas sistēmas pārkārtošanu un kolchoza apstākļi sīki izanalizēti, var teikt, ka tādos kolchozos ir sperts solis tā nostiprināšanai.

Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā no sešām agrāk esošajām brigādēm tagad ir četras kompleksās. Izvedot zemes ierīcību, šeit ņēma vērā zemes masīvu izvietojumu, neizjaucot jau esošās augu sekas.

Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā saprātīgi piegāja pie lopu izvietojuma pa kompleksajām brigādēm. To izdarīja ar aprēķinu, lai katrā brigādē būtu pietiekošā daudzumā vietējo mēslojumu. Rezultātā vienā brigādē pilnīgi nav govju, bet ir grūsnās teles un teļi dzimuši 1955. un šīnī gadā. Trijās brigādēs ir govīs, pie tam divas brigades kopīgi izmanto kolchoza tipveida lopu kūti. Vasarā govīs uzturēsies brigāžu vasaras nometnēs. Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā cūkas koncentrētas divās brigādēs, aitas — vienā un vistas arī vienā.

Tāds stāvoklis tomēr ne tuvo nav visur. Daudzos rajona kolchozos visas lopu sugas sadalītas, vadoties pēc principa: katrā brigādē vienlīdzīgu skaitu, neievērojot ne augšnes kvalitāti, ne lauku sadali, ganību platību un citus saimnieciskos apstākļus.

Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā, organizējot kompleksās brigades, govīs no tipveida lopu fermas tika aizvestas un novietotas viensētās.

Kolchozā „Darbs“ nolēma astoņas sivēnmātes sadalīt līdzīgās daļās pa divām brigādēm un arī no tipveida cūku kūti pārvietoja viensētās. Sastopami arī piemēri, kur vienā brigādē atrodas 20 aitas un 30 vistas.

Šāda lopu fermu dalīšana nav pieļaujama. Pirmkārt, tāpēc, ka mazas fermas apgrūtina smago darbu mehānizāciju lopkopībā, jo ekonomiski neizdevīgi izlietot līdzekļus mazu fermu mehanizēšanai. Otrkārt, pazeminās lopkopju darba ražību. Viena cūkkope ar labām sekmēm var apkopt desmit sivēnmātes. Pietiek teikt, ka rajona labākā cūkkope b. Šaršune pagājušajā gadā kopā 11 sivēnmātes. Stavropoles novada Staļina vārdā nosauktajā kolchozā vienas vistkopes kopšanā ir 2000 vistas, ferma protams mehanizēta.

Bet kas notiek mūsu rajona vairākos kolchozos? Pie mums vienā otrā kolchozā cūkkope kopj tikai 4—6 sivēnmātes, putnkope — 30 vistas, aitkope — 20 aitas.

PSKP XX kongress noteicis paaugstināt darba ražību lauksaimniecībā. Pilnīgi saprotams, ka kļūdas, par kurām jau minēts, liecina, ka mēs nepildām PSKP XX kongresa uzdevumus. Lopu fermu sadalīšana neceļ darba ražību, bet to pazemina.

Jāatzīmē, ka tādos kolchozos, kā „Molodaja gvardija“ Čapajeva vārdā nosauktajā un Molotova vārdā nosauktajā kompleksās brigades gan noorganizētas, bet netiek parādītas nekādas rūpes mēslojuma izvešanā. Kūdras sagatavošana un izvešana šeit organizēta ļoti slikti.

Visiem jāzina, ka darba organizācijas pārkārtošana pati par sevi nepacels lauksaimniecības kulturu ražas, tāpat arī lopkopības produktivitāti. Tas jāpanāk, organizējot radošu darbu kompleksajās brigādēs.

Partijas pirmorganizāciju uzdevums tuvākajā laikā izlabot pielastās kļūdas, kurās radušās organizējošās kompleksajām brigādēm.

Jāizskaidro kolchozniekiem, ka viņu darba apmaksā atkarīga tikai no tā, kā tiks izpildīts viņu brigādes ražošanas uzdevums. Ražošanas uzdevums brigādei atkarīgs no tā, kādas lopkopības vai lauksaimniecības nozares atrodas brigādē. Tāpēc brigādē izdevīgi kopt kaut vienu vai divas lopu grupas. Pietam šeit lopi jātur pēc iespējas kopā, lai varētu fermā smagos darbus mehanizēt.

Nav šaubu, ka mūsu rajona kolchozi, pārkārtojoties uz jaunās darba organizācijas ceļa, organizēti sagādīs un laikus veiks sestās piecgades pirmo pavasara sēju augstā agrrotehniskā līmenī.

Par tālāku sabiedriskās saimniecības nostiprināšanu

(No lauksaimniecības konkrētās ekonomikas seminara).

Padomju Savienības Komunistiskās partijas un PSRS Ministru Padomes vēsturiskie lēmumi par grozījumiem Lauksaimniecības arteļa statusos kolchozu darbaļaudīm atraisīja rokas. Skaidrs, ka sabiedrisko saimniecību jāvada arī pašiem tās locekļiem. Tiem jāinteresējas par šīs saimniecības attīstību kā vienas ģimenes cilvēkiem. Taču, veidojot kolchoza iekšējās dzīves noteikumus, jāargās pieļaut kļūdas, kas vēlāk var izrādīties grūti labojamas, vai pat nelabojamas. Jāvērš kolchoznieku uzmanība uz to, ka godīgi un čakli strādājošo lauku darbaļaužu intereses nepārprotami saistītas ar saimniecības ienākumu kāpināšanu un darba disciplīnas nostiprināšanu, no tā atkarīga katra arteļa biedra personīgā labklājība.

Tātad, no tā izriet, ka Lauksaimniecības arteļa statusiem pēc ienestiem grozījumiem, jāatbilst apzinīgo kolchoznieku interesēm un stingri jāvērsas pret slāstiem un aplinkus ceļa gājējiem. Nav attaisnojama vienlīdzīgā piemājas zemes platību sadale visiem kolchozā dzīvojošiem pilsoņiem. Pret tādiem, kas skaitās kolchozā tikai tāpēc, lai izmantotu kolchoznieka tiesības, pamatoti vērsas apzinīgie arteļa biedri un ieteic piemājas zemes platību sama-

zināt līdz 0,25 ha un vēl mazāk, skatoties pēc apstākļiem, bet tās ģimenes, kuru locekļu lielākā daļa pilnīgi atrauta no darba kolchozā — izslēgt. Piemēram, Vorosilova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa ļaudis, vadoties no saviem apstākļiem, noteikuši piemājas zemes platības no 0,10—0,70 ha. Lielas un labi strādājošas ģimenes saņems lielāku piemājas zemi, lai, teiksim, visi 8—10 ģimenes locekļi būtu pilnīgi apgādāti ar svaigiem dārzeņiem un saknēm. Tāpat arī tādām ģimēnēm būtu nepieciešams atļaut turēt divas govīs.

Nav iedomājams sekmīgs darbs arteļi bez noteikta izstrādes dienu minimuma, kurš jāveic katram tā loceklim, pie tam lietderīgi šo minimumu sadalīt pa mēnešiem un pat pa svarīgāko darbu posmiem, jo tādā veidā labāk veiktos darbs un strauji pieaugtu izstrādes dienas vērtība. Tad izbeigtos tāds stāvoklis, ka kolchoznieks, kas strādā slikti, iztiek ne sliktāk kā tas, kas diendienā strādā kolchozā. Tad nebūtā jāsalīdzina Molotova vārdā nosauktā kolchoza 69 gadus vecā laukkopja Pētera Jepifanova 567 izstrādes dienu peļņa ar šīnī pašā kolchozā dzīvojošo biedru Lazdāna, Upenieka un dažu citu dienas izpeļņu, kas ir lielāka

kaut gan tie kolchozā nestrādā.

Darba dienu minimums protams jānosaka, izejot no darbaspēka un kolchoza ražošanas plāna.

Nesaskan ar arteļa biedru interesēm arī tas, ka slikti strādājošie biedri izmanto arteļa ganības personīgiem loļiem. Tāpēc, lai kolchozam vērtīgi nezustu lopbarība, par ganībām lietderīgi būtu noteikt apmaksu tiem kolchozniekiem, kas nepamatoti neveic izstrādes dienu minimumu.

Dažādu sīkumu un vidēji svarīgu jautājumu izlemšanai nav izdevīgi sasaukt kolchoznieku pilnsapulces un izdevīgāk tos izlemt pilnvaroto sapulcēs, kas ievēlēti kopapulcē.

Ik mēneša avansēšana kolchozā cels darba ražību un nostiprinās darba disciplīnu. Dažos kolchozos svarīgāko darbu posmā ieviesta pat progresīvā darba apmaksā. Arī šīnī ziņā jāvadās no kolchoza attīstības līmeņa un vietējiem apstākļiem.

Vēlreiz jāpēzī, ka izdarot grozījumus Lauksaimniecības arteļa statusos nevar pieļaut šablonskumu un paviršības. Šis jautājums dziļi jāapsprīdz pašiem arteļa biedriem kopā ar partijas un komjaunatnes organizācijām.

A. Staris

MŪSU RAJONĀ

Kolchoznieki regulāri saņem avansus

Materialās ieinteresētības princips ceļ darba ražību. To pareizi izmanto vairāki mūsu rajona kolchozi. Tā Vorosilova vārdā nosauktais lauksaimniecības arteļis nolēma izmantot apmēram 40 procentus no kopējiem kolchoza naudas ienākumiem avansa izsniegšanai kolchozniekiem par izstrādes dienām. Par janvāra un februāra mēnešiem

uz izstrādes dienu izsniedz 3 rubļus naudas.

Kolchoznieka Podskočija ģimene, kurā pavisam strādā 6 cilvēki, lauku un lopkopības fermu darbos izstrādājusi 458 izstrādes dienas un avansā saņēma 1.314 rubļus.

Kolchoza labākā slaucēja Bogotais Domicēle izstrādājusi 97 izstrādes dienas un saņēma 291 rubli.

Kolchoza būvbrigades strādnieks Jāzeps Balcers, strādādam pie būvmateriālu sagādes, izstrādāja 112 izstrādes dienas un saņēma avansā 336 rubļus.

Turpmāk avansi izmantos 25 procentus no kopējiem kolchoza ienākumiem un 50 procentus no kontraktācijas līgumu naudas sumas.

J. Pauniņš

Darbs veicas

Kaut gan Ļeņina vārdā nosauktā kolchozā kompleksās brigades noorganizētas nesen, taču darba rezultāti jau redzami. Uz kolchoza tīrumiem nepārtraukti izved kūdras un kūtsmēslus. Sekmīgi veic arī citus pavasara pirmssējās darbus.

Pateicoties pareizai darba organizācijai un čaklam slaucēju darbam, piena izslaukums marta mēnesī, salīdzinot ar pagājušā gada šo pašu periodu, cēlies par pusī. Visaugstākais piena izslaukums joprojām ir Helenas Kasales un Veronikas Vaivodes grupas govīm.

A. Kalniņa

Filtrkaļķis — vērtīgs skābo augšņu uzlabošanas līdzeklis. Attēlā: filtrkaļķa izvešana Molotova vārdā nosauktajā kolchozā.

Uz pareiza ceļa

Kolchoza „Zelta vārpa“ komjaunatnes pirmorganizācija ir viena no skaitliski lielākām kolchozu komjaunatnes

pirmorganizācijām rajonā. Vēl nesēn, kad par pirmorganizācijas sekretaru izvēlēja Vitaliju Zundānu, komjaunatnes darbs kolchozā nebija manāms. Padarīt komjaunatnes dzīvi interesantu un pirmorganizāciju izveidot par neaizstājamu palīgu kolchoza valdei, tāda bija apņemšanās, ar kuru sekretara darbu uzsāka Vitalijs.

Visi strādā ražīgu darbu

Komjaunatnes ietekmi ražošanas darbā kolchozā sekmeja radīt tas apstākļi, ka gandrīz visi pirmorganizācijas biedri nodarbināti kolchoza tīrmos un fermās. No 26 komjauniešiem 23 strādā laukpobā un lopkopībā. Daudzi no tiem ir ražošanas pirmrindnieki. Rajonā plaši pazīstama slaucēja komjauniete Zenta Zepa, kas pagājušajā gadā no savas govju grupas izslauca vidēji pa 2.072 litru piena no govīm. Arī šogad Zenta ir labāko rajona slaucēju vidū. Par atzītiem darba pirmrindniekiem izauguši arī komjaunieši Markots J. P., Markots J. G., Zeps Pēteris un citi. Komjaunieši saviem spēkiem šogad apņēmušies izaudzēt labu kukuruzas ražu 5 ha platībā. Lai liktu stingrus pamatus augstām ražām, b. Zundāna vadībā viss komjauniešu aktīvs cītīgi strādāja pie kūdras un minerālmēslu sagatavošanas kukuruzas sējplatībai.

Komjaunieši šogad uzņēmās palīdzēt sagādāt sulīgo barību pietiekošā daudzumā Zentas Zepas govju grupai. Šai nolūkā viņi audzēs 2 ha kartupeļu piefermas laucīnā un kolchoza cūku fer-

mas vajadzībām izaudzēs 1 ha kartupeļu.

Katram komjaunietim dots uzdevums līdz pavasara lauku darbiem savākt pa 50 kg pelnu, tas sastādīs 1,5 tonnas. Patreiz notiek vākšana.

Ari atpūta te labi organizēta

Plašas un gaišas ir kolchoza kluba telpas. Rīkotos vakarus te kolchoznieki apmeklē kuplā skaitā. Ja agrāk kolchoza ļaudīm sestdienas un svētdienas vakaros bija jāmēro trīs kilometrus garais ceļš uz Līvāniem, lai noskatītos kino, pašdarbības koncertu, jeb noklausītos labu lekciju, tad tagad šo atpūtu kolchoznieki var iegūt pašu klubā.

Šo atpūtu ļaudīm ir nodrošinājusi kolchoza komjaunatnes pirmorganizācija. Komjaunieši prot ne tikai labi strādāt kolchoza tīrmos, bet arī pareizi organizēt atpūtu. Divdesmit divi pirmorganizācijas biedri un liela daļa jauniešu ir kolchoza pašdarbības kolektīva aktīvi dalībnieki.

Ar labiem panākumiem kolchozā darbojas krievu un latviešu dramatiskie pulciņi, ļauktais koris, deju kolektīvs un jauno akrobatu pulciņš, kuru vada pats pirmorganizācijas sekretars b. Zundāns.

Plaši izvērstais mākslinieciskās pašdarbības darbs ļauj kolchoza komjaunatnes pirmorganizācijai vienmēr kuplīnāt kluba skatuvi ar jauniem un saturīgiem uzvedumiem.

Par veselīgu sadzīvi

Lielu darbu sava sekretara vadībā komjaunieši veic, lai uzlabotu sadzīves jautājumu kolchozā.

— Ir mums vēl atsevišķi jaunieši, kas slikti strādā un pļedzīgi uzvedas, bet mēs, komjauniešu kolektīvs, prōtam pret to cīnīties, — sarunā izsakās Vitalijs Zundāns. Nevienš atgadījums, kas izsauc sabiedrības sašutumu,

kolchozā nav palicis noklusēts. Šādam nolūkam komjaunieši prasmīgi un tedarbīgi izmanto komjaunatnes pirmorganizācijas satirisko avīzi „Dzelonis“. Kolchoza sienas avīze „Zelta grauds“, kurā plaši atspoguļo kā visu labo, tā arī kritizē darba disciplīnas un sadzīves normu neievērotājus, uz komjaunatnes pirmorganizācijas ierosinājumu patreiz izdod 3 eksemplāros un izvieto to visās trijās laukpobības brigādēs.

Labie nodomi

Sākot ar viselementārākajiem, bet galvenajiem uzdevumiem — pirmorganizācijas nostiprināšanas, stipra komjauniešu un jauniešu kolektīva radīšanas, pakāpeniski aktivizējot pirmorganizācijas darbu, komjaunieši nospraudusi sev perspektīvus uzdevumus sabiedriskās saimniecības tālākai attīstībai un sabiedriskajai dzīvei kolchozā.

„Zelta vārpa“ komjaunatnes pirmorganizācija šodien droši var teikt: mēs, komjaunieši, šogad ierīkosim kolchozā 3 ha platībā elektrisko ganu, kolchoza kluba apkārtni pavasarī un vasarā izdalīsim ar apstādījumiem un košuma krūmiem, atdzīvināsim sportu, ierīkojot šopavasari volejbola un basketbola laukumus, iegādāsimies nepieciešamo inventāru.

Nav šaubu, ka, ejot kopoli ar visu kolchozu, kolchoznieki, valde un priekšsēdētājs b. Černodubs atbalstīs komjauniešu pasākumus, jo viņi vienmēr pēdējā laikā ir pierādījuši savu nodomu realitāti, izvedot tos dzīvē.

Interesantu, radoša darba trauksmes pilnu dzīvi dzīvo kolchoza „Zelta vārpa“ komjaunieši, kas saviem spēkiem ceļ sev bagātu, kulturalu, gaišu nākotni.

Attēlā: pirmorganizācijas sekretars b. Zundāns.

V. Mickevičs

Bērnu dārzus katrā rajona kolchozā

Mūsu Padomju Dzimtenē, kad notiek pakāpeniska pāreja no socialisma uz komunismu, neizmērojami pieaug jaunās paaudzes audzināšanas uzdevumi. Padomju sabiedriskā pirmsskolas audzināšanas sistēma ir attaisnojusi savus uzdevumus, atbrīvojot sievieti ražošanas darbam un liekot pamatus bērnu komunistiskai audzināšanai. Mazbērnu novietnes un bērnu dārzi mūsu dzīvē kļuvuši par sadzīves nepieciešamu un vispāratzītu vajadzību kā pilsētās tā arī kolchozos. Lielais Lēņins bērnu dārzus nosaucis par „komunisma asniem“, norādot uz tiem kā uz jaunās komunistiskās sabiedrības celtniecības parādību, atzīmējot nepieciešamību rūpēties par tiem. PSKP XX kongresa lēmumi atzīmē pirmsskolas bērnu un mūsu jaunatnes audzināšanas lomu un tos uzdevumus, kurus turpmākās plecgadēs jāatrisina mazbērnu novietnēm, bērnu dārzam, skolām jaunatnes komunistiskajā audzināšanā.

Ja Līvānu pilsētas bērnu dārzs pašlaik labi iekārtots, mazie audzēkņi labi apgādāti ar visu nepieciešamo dzīvei un savam mazajam darbam rotaļistabās, ja mūsu pilsētas mātes labprāt nodod savus mīļos bērnu dārzā, tad to

nevar teikt par mūsu rajona kolchoziem. Kolchozos bērnu dārzam kolchoznieču atbrīvošanai darbam laukā nav veltīta pietiekoša uzmanība. Te bērnu mātēm jābūt par bērnu audzināšanu, personīgo un sabiedrisko saimniecību. Saprotams šajā darbā mūsu lauku sievietes neželē spēkus. Viņas veic to atbilstoši savām spējām. Bet vai var salīdzināt bērnu audzināšanu individuālī ģimenē, ar audzināšanu bērnu dārzos? Saprotams, nē.

Bērnu dārzā mazie audzēkņi vienmēr atrodas audzinātāju uzraudzībā, kas tos vada, organizē un audzina. Jau no mazotnes bērni iekļaujas kolektīvā, jūt kolektīva spēku, mācoties dažādu grupu spēles, rotaļas, dziesmas. Kolektīvi organizētajās mācībās un nodarbībās izpaužas un attīstās bērnu individuālie talanti, spējas.

Izvedot dzīvē PSKP XX kongresa lēmumus un sestās plecgades plānā norādītos uzdevumus saimnieciskajā un kultūras celtniecībā, nav jāatstāj bērnu audzināšanas jautājums pēdējā vietā. Par to it sevišķi jāpadomā ciemu padomēm, kolchozu valdēm, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijām.

Attēlā: Līvānu bērnu dārza mazie audzēkņi rotaļu istabā.

Fejetona vietā

Mums te Līvānos nodibināties daudzražošanas artelis „Jaunais Ceļš“.

Ceļi protams mēdz būt dažādi — labi, mazliet sliktāki, taisni un likumaini, bet ceļš, uz kura nostājušies šī arteja biedri un it īpaši šūšanas darbnīcas personāls, jāsaka, ir sevišķi likumains un slidens.

Skaidrības labad un lai tuvāk raksturotu „Jaunā Ceļa“ lokus un likumus, pastāstīsim pasaciņu, kura izklausās kā tīra patiesība.

Sen senos laikos, pašā ziemas sākumā kāds pilsonis pasūtījis artelim izgatavot ziemas cepuri. Kautgan šūšanas darbnīca bijusi radīta daudz lielākiem darbiem un grāmatvežu papiros arī nekur nestāvējis rakstīts, ka skroderi šuj cepures, tomēr darbnīcas vadītājs Jāzeps Daugulis rādījis pasūtītājam to lielāko pretimnākšanu un cepuri arī apņēmis pašut uz to labāko.

Sākusies šūšana... Tikai šuvuši nevis skroderi, bet pasūtītājs ik pēc trijām dienām „šuvis“ no mājām uz darbnīcu un tāpat pie četrdesmit gradu stīpra sala bez cepures atpakaļ.

Daudzražošanas artelis vai privāta bodīte

Katru reizi atkārtoties viens un tas pats: „Ko-o-o? Ak ce-ce-pure?! Plēnāciet pa-a-arīt“, stiklatnām acīm blenzdams un žegodamies, meistars kopā ar brandvīna smaku izgrūda.

... Un tikai kad sākuši jau čalot pavasara ūdenī, pasūtītājs saņēmis savu ziemas cepuri, bet meistars naudu. Saņēmis... iebāzīs kabatā bez kvītēm, parakstiem un visādām citādām procedurām.

— Mēs esam „Latvnmogopromsojuz“ artelis. Ražojam daudz un pamatīgi, — saka arteja vadītājs b. Lukjanovs un galvenais grāmatvedis b. Katalimovs. — Labu laiku strādājām zem Jēkabpils arteja izkārtnes, kaut gan tam nebijām padoti. To nopēmām tikai dažas dienas atpakaļ. Arī bez tās varam iztikt un, patiesību sakot, vēl labāk. Nevienam nav jābāž savs deģuns mūsu darīšanās.

Jā, artelis ražo daudz un pamatīgi par to šaubu nav, tikai nelaime tā, ka divi uz-

valki pa kreisi, pāris mēteju pa labi un varbūt tikai piektais taisni, bet toties nauda nāk aumajām. Nauda šeptmaņu kabatās, bet valsts kasē sīknauda. Galvenais privātā budžeta rīkotājs jau ir šūšanas darbnīcas vadītājs b. Daugulis, kas iekārtojais savu darba galdu tieši kantorī.

— Šitam uzvalkam pasūtījumu nerakstīsim, pasūtītāju pazīstu personīgi. A tam, varam uzrakstīt, bet originalu neatdosim, ja viss ies gludi — krāsni iekšā, ja ne, teiksīm ka aizmiršās un lūdzu, te viņš ir, saņemiet! Pasūtījumam termiņš arī nav vajadzīgs, jo nevar taču paredzēt, cik „šepetes“ var pienākt no „malas“ un tad par to termiņu skandāls vien būtu, toties tagad varam šūt kaut pieci gadi bez izejamām dienām, neviens nepiesiesies...

Meistars būtu prātojis vēl labi ilgi, ja to neiztraucētu

kāds pilsonis, kas ieradies pēc gatavā mēteja.

— Ā, atnācāt, — tas sāka locīties ap ienācēju. — Gatavs ir, var saņemt, jau se-ē-ē-en gatavs. Veselas trīs dienas kā karājas pie sienas. Paskatīties kā noputējis pa to laiku. Vajadzēja ātrāk izņemt... un meistars, apgriezis jauno mēteli slaidā lokā ap galvu, pāris reizes atgāza par durvju stenderi.

— Tā, kārtībā ir, — nokrekšķinādamiem iznīra no necaurredzamā putekļu mākoņa, mēteli lepnī pasniedza pasūtītājam un izteiksmīgi saberzēja labās rokas ikšķi pret rādītāja pirkstu, sak, „gaņi moņetu“ (arī šis bija „no malas“).

Liekas, ka nu priekšstats par daudzražošanas arteli „Jaunais Ceļš“ būs puslīdz skaidrs, kautgan paša arteja darbā un to vadītāju galvās vēl neskaidrību daudz un par tām derētu painteresēties tuvāk.

P. Jāņadēls

Tālie ciemiņi

Līvānu bērnu dārzā vienmēr gaidīti viesi irskolu čaklie pionieri. Nesen pionieru vadītājas b. Mivrenieces vadībā bērnu dārzā ieradās Gaiņu 7-gadīgās skolas Friča Gaija vārdā nosauktās pionieru vienības pārstāvji.

Ar lielu interesi mazie bērnu dārza audzēkņi sagaidīja tālos ciemiņus.

Mazajiem ļoti patika pioniera Viktora Valaiņa spēle uz akordeona. Tāpat ļoti lielu prieku sagādāja pionieru pasniegtās, pašu gatavotās rotaļietas. Tieši tādas, kādu frūkst rotaļu stūrītī.

Draudzīgā saimē, rotaļās un dejās ātri aizritēja stundas.

Gaiņu 7-gadīgās skolas pionieri būtu aktīvi palīgi sava kolchoza bērnu dārza iekārtošanā. Par tā atvēršanu nopietni jāpadomā kolchozu „Sarkanais karogs“ un „Brīvais zemnieks“ valdēm.

E. Geriņa,
TIN bērnu dārzu inspektore

Redaktore H. JEROFJEVA